

E O C N O U

PERIÒDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
Un trimestre . . . . . 1 pesseta

Any II. Granollers 13 de Abril de 1919. Núm. 34.

El Nacionalisme a Granollers

L'article que amb el mateix epígraf publicavem en la nostra anterior edició i que ha tingut a be recollir *La Veu del Vallès*, era producte de la reflexió serena; així ho manifestavem i per això rebutgem de bell principi el pecat de precipitació que el germà local ens adjudica.

En fer pública la nostra opinió, no ens ha mogut el propòsit de dirimir desde la premsa un plet de la família nacionalista. Nosaltres sabem que malgrat les discrepàncies entre els nacionalistes no siguin essencials ni de doctrina, son prou importants perquè puguin esdevenir més fondes.

Declarem formalment que ens guia el propòsit d'apropar les distàncies que separen als nacionalistes i no creiem cap perill donar estat d'opinió al nostre criteri, contràriament, ho judiquem convenient, doncs una actuació franca i a la llum del dia inspira confiança plena, cosa molt necessària a Granollers on els nacionalistes devem desenrotllar-hi una política intensa d'atracció i de propaganda.

S'ens acusa d'haver fet manca-ment a la disciplina i això serà ben

segur, perquè *La Veu del Vallès* deu tindre de la disciplina un concepte erroni.

Disciplina, tan mateix, vol dir ordre, organització, cohesió, seny i fé; en política, es una bella virtut ciutadana sense la qual foren eixorcis els nostres entusiasmes i irrealitzables els nostres ideals. Aquest concepte que tenim nosaltres de la disciplina, ha fet que la demostressim amb quelcom més que amb paraules.

Pero, si la finalitat de la disciplina es la consecució de un objecte, ¿cóm podem restar callats i passius, davant de una actitud que la veiem contraproduent? Es que nosaltres, avants que d'altre cosa, som disciplinats de l'ideal. ¿Pot concebir-se quelcom de més paradoxal que una disciplina disolvent? Aleshores deixa de ser disciplina per a pendrer una altre denominació.

Resoltament, nosaltres no en participem del criteri exterioritzat per *La Veu del Vallès*, de que vinguin periòdics a dojo defensant la nostra bandera; això, a més de no atemperar-se a les necessitats i conveniències de la localitat, es compagina

malament amb els bons desitjos de unió que al final de l'article [s'expressan.

Es, en el nostre parer, un acte de indisciplina desde dalt, [el que s'ha comés en crear *La Veu del Vallès*, sense avants curar de posar ordre i arranjar degudament l'organització nacionalista local, i no debia partir de nosaltres, certament, aquesta iniciativa.

Si a Granollers existia un problema nacionalista sense resoldre, l'aparició de *La Veu del Vallès* talment com ho feu, l'ha agreujat sensiblement, i si tot just era ovirador, avui fins els adversaris polítics han pogut comentar-lo.

En el nostre escrit anterior, hi posàrem especial mirament en armonitzar la claretat amb la discreció, defugint tot el que pogués semblar estrident. No creiem que la immediata conseqüència de les nostres indicacions fos una contesta a *La Veu del Vallès* i molt menys de conceptes tan durs i palesament equivocats i injustos.

S'ens fa una interrogació que, francament, ens molesta i no sabem per quin motiu s'ens adreça.—¿De les iniciatives d'en Lligé—diu el confrare—quina es que la «Joventut» ha

recollit i ha treballat per a aconseguir l'èxit degut?»—Procurarem posar en la contesta més cordura que hi ha en la pregunta:—Poques, ben poques vegades havem rebut alguna comanda del nostre diputat, però si alguna volta això s'ha esdevingut, l'havem executada de forma absolutament satisfactoria; això es demostra inclús documentalment, revisant la col·lecció de nostra revista.

Heusaquí, que si la sortida de *La Veu del Vallès* semblava una mena de desautorització que s'ens feia, l'article que venim aludint ha sigut la confirmació d'aquesta opinió, car posa de manifest la recelosa i injustificada prevenció amb que som mirats pels elements preponderants de *La Veu del Vallès*.

Això ha fet possible l'absurd polític d'iniciar a la vila una campanya de propaganda nacionalista—segons es desprén de la presentació del pulcre confrare—sense incorporar a la tasca al nucli més nombrós de correligionaris locals.

Gustem de la claretat i de la franquesa i preguem a *La Veu del Vallès* de dir-nos per què afirma que tenim de vidre el taulat. No es cert, desgraciadament, i voldríem tenir-hi fins les parets, puig res havem d'abscondir i aixís potser esbairíem els recels del confrare. Si en venir a engroixir les nostres fileres la gent de la vila, ho fa amb certa ganserfa, com deiem, la nostra taulada n'es ben ignoscenta. Ens dol fer comparances, però si es per això que s'ens titlla, podem assegurar que el nostre taulat es el més ferm.

Es satisfactori que la «Lliga», de Granollers, declari que es complauria de una unió amb la «Joventut»; nosaltres també ho judiquem molt convenient i rebrem gustosíssims les indicacions que s'ens fagin en aquest sentit, sempre dintre el criteri que venim sostenint de mantenir ben sola i inconfundible la bandera del nacionalisme per tal de imprimir més eficàcia a la missió política que ens cal desenrotllar.

Ço que diem, no pressuposa cap desconsideració pels nostres aliats

electorals, ja que nosaltres apreciem tan valiosa ajuda en la seva justa mesura.

Vegin en nosaltres, els distingits amics de *La Veu del Vallès*, uns lleials correligionaris i uns nacionalistes fervorosos en els quals hi han de trobar sempre uns entusiastes col·laboradors en ço que suposi una nova conquesta per l'ideal.

CRÓNICA

EL SOMETENT

Ara que amb motiu dels passats esdeveniments se tracta de reorganitzar en la nostra vila el Sometent—segons una nota que publica l'estimat confrare *La Comarca*—dissolt en 1919 amb motiu dels luctuosos successos d'aquell Juliol, crec d'una gran oportunitat, que la crònica d'avui estigui dedicada a la benemèrita i antiquíssima institució; tant antiquíssima, que segons diuen En Josep Coroleu i En Pella i Forgas en un llibret publicat molts anys enrera, fou instituída per un comte de Barcelona o rei d'Aragó, cosa que no recordo prou bé a hores d'ara.

¿Per què s'organitzà el Sometent? ¿Per què se li donà aquest nom?

Per a contestar-ho, em veig precisat a recórrer a un folletó que reparí una molt pulcra revista literaria que veia a llum a Barcelona, per dissort, anys há desapareguda.

Veiem lo que diu l'autor del folletó de referencia:

«Els passats havien fet la barbaritat d'escriure *Somatent*, lo que encara es adoptat per alguns escriptors d'avui, poc amics de la puresa gramatical. El mateix Labernia, ho escriu aixís, i suposa que el mot está compost de *som* i *atent*, es dir, que els que formen el *Somatent* son gent *atenta*, disposada a tot lo que convinga. Res d'aixó.»

Son llegió els que escriuen *Some-*

lent tenint en sa creença que se li doná aquest nom «perque la gent que'l formen surten armats *so metent*, es dir, metent só amb la campanya que'ls convoca». I diu que tampoc es la veritable significació.

¿Què es doncs el Sometent? Una institució o agrupació d'homens armats creada per a *sometre* als rebelats, als lladres, als facciosos, als que fujen de la obediència de les lleis. Nostres passats, no pogueren nomenar-lo mellor; *Sometent*, adj., lo que somet, cosa que somet, com estudiant qui estudia, cantant qui canta, edificant lo que edifica, disolvent lo que dissolt, corrompent lo que corromp, etc., etc.

El Sometent, es doncs, la institució armada creada per a *sometre* a tots els que actúen fora de la llei, sigui la que's vulgui la forma de que es valguin per a dú a la pràctica els seus perturbadors instints.

Per ço el seu lema es de pau; no vol bullangues, ni gent dolenta, i si honrada i treballadora profitosa per a la Patria, siguent la causa de que estigui tant arrelada en nostre poble aquesta institució.

Sapiguent quina es la missió del Sometent, es més que natural que al no servir el de la nostra vila en 1909 per a el fi que havia estat creat, se'l dissolgués, i aneu a sapiguer si el que ara s'intenta reorganitzar—segons diu el confrare—*servirà* mentre no's tinga de fer *servir* en serio.

No fora la primera vegada.

J. Ros i Ros.

VOLANDERES

QUARESIMAL

El ball rodó, es l'esplai absorbent i per excel·lència del nostre poble tots els dies de festa, llevat de les set setmanes de quaresma. Durant aquest període de l'any, en el poble s'hi fa teatre. Aixó de fers-hi teatre, es un dir; també de fer

auques hom en diu fer poesia, i de fer esquellots, fer música. Nosaltres hem vist, com de fer el ridicol s'en diu fer art. Relativitats.

Pero, la confusió monstruosa, la incongruència brutal, es que de la llorderia s'en digui moralitat. Perque, com raona aquest poble que per la quaresma foragita un divertiment per massa trivial i practicant una costum essencialment devota, bol substituïnt-lo amb representacions del més desenfrenat vaudeville?

Heusaquí un poble exemplar i seràfic que mou enrenou i que iradament protesta de un ball de pinnyata i que no se sulfura ni es ruborilza davant de La casta Susana, posem per casta. Imbecilitats.

NYAPAS,

i l'obaga sonora i opulenta
i la boirina que ens amaga al lluny,

fan dintre meu una harmonia clara,
que em diu la gloria d'aquell temps florit,
quan la vida no m'era tant avara
i m'agradava d'esser tant petit,

que amb un no-res mon cor s'embadalia
i em feia el viure com un cant d'argent,
i m'encatava la claror del dia
i m'exultava la cançó del vent.

**

Ara el record m'allunya les fatigues
i aquest país em dona un bell conort,
quan miro el paisatge i les amigues
i el petit corriol qui mena a l'hort;

i l'aigua clara d'una font novella,
rimant amb la sonata del pinar;
i la tarda que riu com la douzella
amb un ramell de flors a cada mà.

MARIÀ MANENT.

per a donar un cicle de conferències, el sabí professor Monsieur Deschambre, de la Universitat d'Agrinyón, reputat tan ací com a l'extranger, el zootècnic més prestigiós, també hi assistí com adjunt i assessor del jurat.

Eren presents al concurs que presidí el Conceller de la Mancomunitat, D. Josep Mestres, el Director de l'Escola Superior d'Agricultura, Don Josep M.ª Valls, i nombrosos alumnes d'aquest Institut, D. Francisco Torras, el Batlle accidental señor Marimón, la plana major de la Cambra Agrícola i moltes altres corporacions locals i comarcals.

Heusaquí per ordre correlatiu de categories, els propietaris als quals s'ha adjudicat premi per llur bestiar.

Vaques: Antón Doménech, de Sabadell; Vicens Folgar, de Montmeló; Josep Bonvilá, de Mollet; Lluís Parera, de La Garriga; Josep Grau, de Granollers (dues premlades); Josep Espinassa, de Parets; Froilán Tintó, de Palou (dues); Francisco Brustenga, de Santa Eulalia, i Josep Rovira de Villar, de Llerona.

Toros: Desert el primer premi: Froilán Tintó, de Palou; Jaume Sirvent, de Mollet, i Joan Olivé, de Granollers.

Llevat d'algunes deficiències en la part d'organització encomanada al Municipi de la vila, el concurs ha sigut molt satisfactori per lo que pertoca al nombre important i selecció dels caps i sobretot per la manera justiciera i assabentada d'adjudicar els premis, cosa natural tractant-se de un jurat de tan alta competència.

Creiem que aquest eficaç estímul als propietaris, ha de contribuir al floreixement esplendorós de les nostres indústries agrícoles, que son la font més abundosa per a la poixança i prosperitat dels pobles.

Desde aquestes pàgines endrecem la nostra modesta felicitació a la Mancomunitat de Catalunya, i a la seva Escola d'Agricultura i a quants han contribuït a l'èxit del concurs.

S A M A L Û S

No hi ha un país que deixi amb més
(recaença

ni una terra que em faci més esclau:
Oh país que corones ta bonança
amb oliveras, com cinyell de paul

Aquella vida benhaurada i rica
de l'infantesa, ja es perduda enllà;
pero el record em somriurà una mica
i el paisatge m'aconortará.

Oh paisatge, que sempre te'ns poses
al bell davant, com una il·lusió!
Fins t'ovirem amb les parpelles closes
i ens deixes una verda resplandor.

Quina verdor dins la clotada fonda,
i quina polidesa en el conreu!
La tremolor diversa de la fronda
ara estrafeia una llunyana veu.

I el verd clar de la vinya s'arborava
quan el sol estenia el cabell d'or;
i el fons cenyia aquella calma blava
de les muntanyes, que jamai no mort.

Senyor, aquell camp que sembla una
(ferida,
de tant vermell, car fou adés llaurat;
la masia terrosa i arrupida
vora la fina tremolor del prat;

L'euga que passa amb una passa lenta;
aquell paller que fa uua olor de Juny

CONCURS

per a la millora de vaques lleteres

El darrer dijous tingué lloc en la plaça de Mossén Verdaguer, aquest concurs, inaugural a Catalunya, cridat per la Mancomunitat. Els premis que devien adjudicar-se eren per valor de 9,250 pessetes, corresponents als 16 caps de bestiar que acomplissin els requisits esmentats en el cartell anunciador.

El resultat del concurs, ha respost satisfactoriament a l'objecte dels organitzadors i es creença, que en celebrar-se novament, serán encar més els concursants.

La plaça de Verdaguer ofería desde primeres hores del matí, un aspecte bulliciós i animadíssim i allí hi vegerem als més coneguts i significats propietaris de la comarca.

El Jurat era integrat pels senyors M. Rossell, Catedràtic de l'Escola Superior d'Agricultura, de Barcelona; Martí, Inspector de Higiene i Sanitat pecuària de la província de Tarragona, Josep Huguet, Veterinari de Mollerusa, i finalment, trobant-se accidentalment a la capital requeri-

UN ARTICLE NOTABLE D'EN CAMBÓ

Ens havem proposat reproduir un article importantíssim publicat dies enrera per *La Tribuna*, de Madrid, però l'extensió del mateix i l'espai limitat de que disposem, ens ha fet desistir del projecte.

El llegidor ja tindrà esment d'aquest escrit del nostre Cambó, molts de vosaltres, segurament, haureu pogut apreciar la seva integral valor: nosaltres judiquem el susdit article un lluminós document que ha vingut a esquinsar les tenebres que embolcallen la vida d'Espanya i per aixó som empesos a presentar-lo a la consideració de tothom.

Es l'esperit clarivident, el seny meravellós d'en Cambó que es manifesta una altre volta i amb paraula clara i definidora ens dona la percepció precisa del problema obrerista i ens exposa les úniques solucions.

No es una reclamació econòmica, una millora de sous, el que planteja el treballador — diu en Cambó — es una reivindicació integral de classe, una nova ordenació de drets; aquest problema avui está latent arreu on s'hi troben un patró i un obrer, allí on actuen conjuntament el capital i el treball.

En escriure son article, en Cambó debfa sentir la patriòtica pena que produeix en veure aquest profund desgavell en tots els odres de l'activitat i de la riquesa nacionals, cabalment en aqueixos moments culminants en els quals precisa una major empenta i una intensa i sabia ordenació i disciplina industrials per eixir revifats del perllongat desastre universal, en aqueixes circumstancies en que per una banda ens amenaça un període de competència formidable i per l'altre, una inevitable corrent emigratoria si el seny i la mesura no presideixen el governament de l'estat.

Heusaquí perque ens diu en Cambó, que no devem mirar el moment com una batalla, puig la desfeta d'un combatent es la destrucció de l'al-

tre i la mort inevitable de la nostra economia, la mort del nostre poble.

Per el que respecta a l'obrer, avui el perill més gran, rau en la falta de mesura justa en llurs peticions i referent al patró, en un sentiment egoista que li priva d'armonitzar el seu interès material amb la justícia.

En Cambó regoneix que l'obrer té drets a reivindicar i crida als dos estaments litigants a la concòrdia, els convoca a tractar, no a imposar, car aixó pressuposa sempre l'intervenció de la força que es un ajornament i no una solució. Més que en una actuació jurídica, en Cambó es ffa millor d'una actuació ciutadana inspirada, naturalment, en un alt i noble interès.

A grans trets, aqueixes son les idees exposades en l'article d'en Cambó amb son habitual mestratge. Nosaltres ens malfiem de les virtuts cíviques de uns i altres i no creiem que arriuin a imposar-se les solucions de cordura de l'eminent estadista catalá. Al nostre obrer sobretot, el veiem poc preparat per a les dues lluites formidables que ha de lliurar: una purament material i tècnica, que el col·loca en condicions de inferioritat amb relació als seus germans de l'extranger, i l'altre lluita, més empenyada encara, que ha de sostenir amb sí mateix per a lliurar-se de la ignorancia i desorientació en que l'han entregat governs rutinaris i conductors d'opinió poc escrupulosos.

F. G.

TEATRES

UNIO LLIBERAL.—Amb una bona entrada i no despreciable conjunt, tingueren lloc les representacions del passat diumenge en aquest teatre, per la companyia que ve actuant durant la present temporada, reforçada amb alguna valiosa part.

Per la tarde varen donar-nos «San Juan de Luz», «Gigantes y Cabezudos» i «La Fiesta de San Antón».

Si be en alguna d'aquestes obres en altres representacions de la mateixa companyia ens havien agradat més, en cambi en la darrera obra reculliren merescuts aplausos.

«La Casta Susana», fou l'obra escollida per a la nit, que va agradar com sempre. De totes maneres, amb una mica menys de gresca per part dels artistes, també hauriem passat.

==

LA ALHAMBRA.—La companyia de intel·ligents aficionats que actúa en aquest teatre amb la col·laboració de les actrius les gentils Srtes. Celia Rius i Celia Estany, el passat diumenge per la tarda posá en escena la graciosa comedia «Al mitj del ball» iles sarsueles intitolades «Una vieja» i «Receta infalible», totes elles amb l'execussió esmerada de costum i complaguent extraordinariament al auditori.

La divertida i jocosa comedia en un acte «Passió de riure» i les sarsueles «Un pleito» i «¡Dorm!», omplenaren el programa de la vetlla, que igualment han merescut l'aplauiment del públic.

Per avui está anunciat el mateix programa del passat diumenge a la tarda, i per la nit, es donará per finida la temporada de quaresma, amb unes selectes representacions, entre elles la coneguda i bella sarsuela nomenada «Un puñao de rosas».

No debtem que en aquest clou espléndit que ens prepara la companyia amb motiu de la seva despedida, haurem d'apuntar-hi un nou éxit i que es consagrará el seu triomf definitiu.

La seva actuació durant la temporada que finalitza, ha merescut els nostres elogis i els de tothom i avui ens plau reiterar-los.

Nostra enhorabona i nostre comiat a les distingides actrius Srtes. Rius i Estany, i a tots els aprofitats actors, sobretot als Srs. Pineda, Fernández i Brugués que tan han sabut fer-se mereixedors d'encomi.

Havem de fer un menció especial dels Srs. Vicens Boix i Mariá Batallé, que amb la seva probada compe-

tència artística, han manat airoso-
ment al triomf a la companyia.

==

CENTRE CATOLIC.—En aquest familiar teatre, a la nit del darrer diumenge s'hi donà una escullida representació pels aficionats de la casa, posant en escena el interessant drama «El idiota del gorc negre», en el que hi sobressortiren en Gurri, l'Arnau i en Fernández, secundats admirablement per les demés parts de l'estudiós elenc.

Com a fi de festa ens donaren «L'orga de gats», que feu riurer de devó a la concurrència, que n'era nombrosa i distingida.

NOTICIARI

Després d'una preparació que feia preveure una desencadenada tempesta amb totes ses fatals conseqüències, es reuní el nostre Ajuntament el darrer dijous, en sessió ordinària.

Al donar-se compte de la dimissió de l'Alcaldia presentada per el senyor Montañá, amb motiu d'unes desgraciades gestions a prop dels fabricants de la vila i dels seus obrers, el Secretari, llegí una comunicació de la majoria, en la que se solidaritzava en l'actuació de dit senyor i demanava que per l'Ajuntament no li sigués acceptada tal renúncia, tota vegada que havia procedit, en el referit assumpte, interpretant el pensar dels Concellers i del poble, i com a comprovant, fou llegida també altra comunicació amb

un seguit de firmes, fent idèntic prec a la Corporació municipal.

Després d'amigosa discussió en la que hi prengueren part diferents edils, s'acordá ço que demanaven uns i altres, amb el vot en contra del Sr. Serra, per desconèixer quines havien estat les gestions del senyor Montañá, promotores del disgust. A la fi, siguié una tempestat de nitre d'un plat d'aigua.

Ens enterem de la mort de la notabilíssima i venerable escriptora D.ª Dolors Moncerdá de Maciá, sogra de l'Excm. President de la Mancomunitat D. Josep Puig i Cadafalch.

Creiem prou coneguda de nostres llegidors a la il·lustre finada per a fer el merescut elogi. Ella ha sigut la precursora i ferma propagadora del nostre femanisme catòlic, pulcra poetisa i novelista notable, amb ella les lletres catalanes perden una de les seves millors conreadores.

(A. C. S.).

Avui, a les nou de la nit, a l'«Orfeó Granollerí», per a finalitzar la notable tanda de conferències que ha vingut donant durant la present quaresma i com a clausura de l'interessant exposició de targes postals originaries de païssos estrangers que l'amic Quincoces mostrá, s'ha organitzat una vetllada en la que hi pendrán part a més de diferents socis amb lectura de treballs literaris i l'orquestra «Unió Artística, el nostre preuat company En Francisco Glanadell, qui desenrotllará una conferència sota el tema «De la formació artística de l'orfeonista».

Per la preparació i documentació que el distingit amic posseeix sobre la materia que's proposa desenrot-

llar, fa preveure un franc éxit en aquest nou camp en que suara se'ns mostra.

Seguint la costum de cada any les Oficines de la Caixa de Pensions per a la vellesa i d'estalvis en aquesta vila, estarán tancades els dijous i divendres Sant i el diumenge i dilluns de Pasqua.

Ignorem si el nostre Municipi compta o no amb una competent brigada de llimpiesa, pero de tenir-la no'n dona pas mostra els dies que tant tost cauen quatre gotes, doncs ni pels passos adoquinats, ni per les aceres, es possible transitar-hi sense perill d'enfangar-se fins a genolls.

Sentim verdaderes ganes d'aplaudir alguna acertada disposició de les autoritats, sobre el particular.

Imp. F. Cucurella.—Granollers

Dr. Albert Compte
ADVOCAT

BARCELONA: BAILÉN, 95-97, 1.^r 2.^a
GRANOLLER : PORTALET, 2, 1.^r

Carulla, Oriachi & C.^a
MATERIALS PER A CONSTRUCCIÓ
PREUS ECONÓMICS

REPRESENTANT
FRANCESC PI
CARRER D'EN PRIM, 14 bis
GRANOLLERS

SABÓ BARANGÉ

Barcelona
Granollers
Girona

FERRAN PALAU, s. en c.

BANQUERS

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIÓ DE FULLES
DE CUPONS A N'ELS TÍTOLS DE LA DEUDA MUNICIPAL
DE BARCELONA, SÈRIE B, EMISSIÓ DE 1906

Josep A. Clavé, 34. -- Teléfon 50. -- GRANOLLERS

XOCOLATES PUCHADES

Son els millors : : Demanis a totes les
bones pastisseries i en la confiteria

Enric Puchades

PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18

GRANOLLERS

ALCOHOLS :: ANISSATS :: VINS SEL-LECTES I LICORS

SOCIETAT ANÓNIMA BAGES

DESPAIX CENTRAL A MANRESA

Sucursals a Granollers, Vich, Sabadell, Sant Fructuós
de Bages i Sant Vicens de Castellet

DIPÓSIT A GRANOLLERS:

Plaça de Perpinyá, 12. -- Teléfon 133.

GRAN FABRICA DE GALLETES

“IMPERIVM”

DE

LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78

BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESPANYA

Especialitat en “Gaufrets” i Galleta-neula “Imperial”

BAR “LA BOHEMIA”

a càrrec de

Esteve Juliá

Sandwich, Begudes, Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS SPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Pelai, 34, 1.º, 2.ª: - Barcelona

L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust en els genres, en el tall
perfeccionat i en la confecció acurada

Lluís Serra Guardia

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA.—DESCOMPTE DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81: Teléfon 516-GRANOLLERS